

ÜNNEPI ALKALMAINK

Monor:

december 13, szombat	12:30	Karácsonyi Játsszóház (15 óráig)
december 21, vasárnap	10 óra	Családi és Ifjúsági Istentisztelet úrvacsorával
december 21, vasárnap	16 óra	Adventi gyertyagyújtás (evangélikus szolgálat)
december 24, szerda	16 óra	Szenteste, a gyermekek szolgálatával
december 25, csütörtök	10 óra	Karácsony ünnepe, istentisztelet úrvacsorával
december 26, péntek	10 óra	Karácsony ünnepe, istentisztelet úrvacsorával
december 28, vasárnap	14-20 óra	Ifjúsági Szilveszter
december 31, szerda	16 óra	Óévi istentisztelet
január 01, csütörtök	10 óra	Újévi istentisztelet úrvacsorával

Monorierdő

december 25, csütörtök	15 óra	Karácsony ünnepe, istentisztelet úrvacsorával
január 01, csütörtök	15 óra	Újévi istentisztelet úrvacsorával

RENDSZERES ÖSSZEJÖVETELK

Monor:

vasárnap	10 óra	Istentisztelet párhuzamosan Gyermekbibliakör
kedd	18 óra	Énekkar
szerda	18 óra	Férfi kör (1. szerda) Női kör (2. szerda) Felnőtt hittan (3. szerda) Presbiteri gyűlés (4. szerda)
péntek	15:30	Konfirmandus csoport (kis konfi)
	17:30	Konfirmandus csoport (nagy konfi)
	18:30	Ifjúsági csoport

Monorierdő:

vasárnap	15 óra	Istentisztelet (Katolikus templom – Ősz utca)
----------	--------	---

Hitoktatás minden általános iskolában, a József Attila Gimnáziumban, valamint a Kossuth, a Napsugár, valamint a monorierdei Csicsergő óvodában. Érdeklődni lehet személyesen a Lelkészi Hivatalban, valamint az intézményekben.

Lelkészi Hivatal

2200 Monor, Bajza utca 2.

Telefon: (29) 410108

E-mail: monor@evangelikus.hu

Internet: <http://monor.lutheran.hu>

Számlaszám: OTP 11742056-20051754

Selmecki Lajos Péter lelkész

Telefon: (20) 8244902

E-mail: lajos.selmecki@lutheran.hu

Kovács Endre felügyelő

Telefon: (20) 8244915

Impresszum:

Kiadja a Monori Evangélikus Egyházközség.

Belső terjesztésre Felelős szerkesztő:

Selmecki Lajos Péter lelkész. Szerkesztők:

Márton László, Selmeckiné Fazekas Andrea,

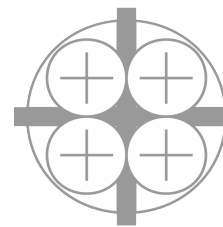
Trincsiné Márton Zsuzsanna, Vitális Nóra

Eszter. Az itt szereplő anyagok a gyülekezet

életének részét képezik, azokat más

kiadványokba átvenni, felhasználni, csak a

szerzők előzetes hozzájárulásával lehet.

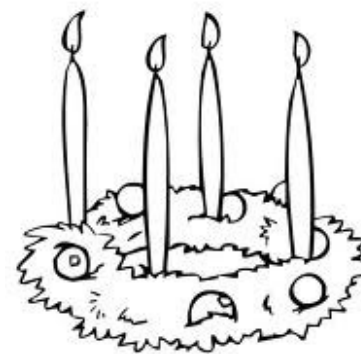
ALAPKÖ

*A monori, monorierdei, csévharaszi és vasadi evangélikusok hírlevele
2014. Advent-Karácsony*

SELMECZI LAJOS PÉTER

KÖRBE-KÖRBE, KARIKÁBA

Forong a kerék: egyszer fent, egyszer lent; s közben mintha semmi sem változna. A tengely körül ugyanolyan távolságra helyezkednek el a pontok. Egyszer fenn, egyszer lent, majd kezdődik minden előről. Monoton és egyhangú mozgás. Ugyanezt élhetjük meg évről évre. Eljönnek az ünnepek, amik fényt hoznak életünkbe (születésnap, névnap, vakáció, stb.), ám azok elmúltával minden visszazökken a régi kerékvágásba. A vidámság és a jókedv elmarad mögöttünk. Az emléke elkísér még egy darabig, majd az is elvész a szemünk elől.

Ugyanez az élmény kíséri végig egyházi hitéletünket is. Időnként feltűnik egy-egy ünnep (karácsony, húsvét, pünkösd), amikor betölti szívünket valamiféle békesség, öröm, de ahogy távolodunk tőle, egyre homályosul, majd teljesen ködbe vész az emléke is. Ahogy az egyik reklám mondja a napfényről: nem lehet megenni, nem lehet meginni, nem lehet eltenni... Pedig tudjuk, érezzük, hogy szükségünk lenne rá máskor is.

Csak forog a kerék: egyszer fent, egyszer lent. Van, hogy szórakoztatónak tartjuk, mint gyermekkorban a körhintát. Sok nevetés, vidámság, kedves emlék... Vagy az óriáskerék, amelybe lent beszállunk, fentről pedig csodálhatjuk a gyönyörű panorámát. Egy kis időre gondtalannak lehet lenni. Elfelejtethetjük a mindennapok keserűségeit, de eljön az idő, amikor lejár a menet, és ki kell szállni. Lehet, hogy egyszer-egyszer még megismételhetjük, de nem tölthetjük benne az egész életünket. Ilyenkor szomorúan veszünk búcsút a kellemes élményektől, és zökkenünk vissza a cseppet sem olyan kellemes és vonzó, de annál realisabb mindennapokba.

Néha jó és biztonságot adó az állandóság. Egy idő után már tudjuk, hogy mi következik: a lent után fel, és fordítva. Ebben legalább nem fogunk csalódnani. Igaz, hogy utána fentről is le kell majd jönni, de aztán megint jön a fel... Lehet, hogy nem annyira változatos, de kiszámítható: mint a nyugdíj: nem túl sok, de biztosan megérkezik. Vannak, akik irigylik ezt a biztonságot, mert kiszolgáltattak a piac mozgásainak, és nem mindig akkor, és nem mindig annyi érkezik...

RÖVID HÍREK, BESZÁMOLÓK

Forog a kerék - az egyházi esztendő kereke is. Újra itt van Advent, hogy a készülődés, takarítás és az ilyenkor szokásos ajándékvásárlási láz után elérkezzünk Karácsony „csendes éj”-éhez. Akkor lesz néhány nap (ha sikerül a szabadságokat is a két ünnep közé időzíteni akkor egy bő hét is) arra, hogy kipihenjük magunkat, a családdal töltsük az időt, és (talán) egy kicsit a karácsony örömhíréből (evangélium) meghalljunk valamit. Sajnos az időt azonban nem lehet megállítani, így a megállás öröme is hamar elmarad mögöttünk. Bár lehetne valamit megőrizni belőle, továbbvinni magunkkal az új évre is!

De forog a kerék, és nem élvezhetjük sokáig a fent lét örömét, mert a következő pillanatban indulni kell lefelé. És nem élvezhetjük sokáig az elől-lét örömét sem, mert indulni kell hátra, hogy más vegye át a helyünket... Egyre inkább elveszítjük a gyermeki örömet. Már nem is igazán értékeljük azokat az örömeket, amelyek időnként részei életünknek. Már nem tudunk igazán örülni a fent létnek sem, és nem boldogít, amikor (ha csak egy kis időre is, de) elől vagyunk.

Forog a kerék, és tudjuk, hogy egyszer meg kell állnia, mert nem örökmozgó. Állandóan visszatérő kérdésünk ez alatt az idő alatt, hogy hol leszünk, amikor majd mindez bekövetkezik: alul, felül, elől vagy hátul? Igyekszünk jól helyezkedni, és felkészülni, hogy a lehető legjobb pozícióban lehessünk akkor, mert onnan nem lesz tovább. - És egyszer csak bekövetkezik. Eljön az idő, és megáll a kerék. Eddig minden a forgásról szólt. - és most? Hogyan tovább?

Megállt a kerék. Van, aki fent, van aki lent, van, aki elől, és van aki hátul. Van, aki boldog, és van, aki szomorú. Van, aki tovább forogna, van aki semmit sem ért az egészből. A kezdeti tanácstalanság után azonban, amikor már mást is képesek leszünk meglátni egymáson és a keréken kívül, akkor rá kell ébredni arra, hogy megérkeztünk. Az út végén vagyunk. Nem csak forogtunk a tengelyünk körül, hanem egy úton haladtunk. Az utazásunk pedig most a végére ért. Nem a kerékért, nem a körforgásért voltunk, nem erről szólt az életünk! (Csak mi láttuk így.) Az igazi cél az volt, hogy elérkezhessünk ehhez a pillanathoz, a megérkezéshez.

Most forog a kerék. - Milyen más, ha lehetőségünk van arra, hogy ne csak magunkat (a fent és lent, az elől és hátul állapotát) lássuk, hanem átélhetjük a haladás élményét. Azt, hogy tartunk valahová, azt, hogy valaki vár. Akkor megváltozik minden. A fent és a lent, az elől és a hátul jelentősége elhalványul, és örömmel tölthet el bennünket a célhoz való közeledés élménye.

Advent a várakozás ideje. Forog az idő kereke. Jönnek és elmúlnak az ünnepek. Jézus eljövetele azonban nem fog elmúlni. Számunkra az a megérkezés boldog pillanata lesz akkor, ha nem csak magunkkal, a körforgásunkkal foglalkozunk, hanem Őt várjuk, az Ő eljövetelére készülünk.

Így szól az, aki ezekről bizonyóságot tesz:

„Bizony, hamar eljövök”.

Ámen. Jöjj, Uram Jézus!

(Jelenések könyve 22,20)

Az ádventi várakozás hasonlít a megemlékezéshez, de valójában mindennél távolabb áll tőle. Valódi várakozás. Pontosabban úgy, ahogy a szeretet mindennél valóságosabban vágyakozik az után, akit magához ölel és örök újszülöttként a karjai között tart.

Pilinszky János

Magyarországi Evangélikus Egyház, Budapest– A Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Presbitériuma 2014. március 26-án tartott ülésén egyhangúlag megválasztotta az Országos Iroda igazgatójának KRÁMER GYÖRGY evangélikus lelkészt, püspökhelyettest, akinek beiktatására 2014. május 15-én, ünnepi istentisztelet keretében került sor. Az új irodaigazgató korábban a pilisi gyülekezet lelkésze, és a Dél-Pest megyei egyházmegye esperese volt. Ezen tisztségeiről május 1-jei hatállyal lemondott.

Szolnok – Miután KRÁMER GYÖRGY a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodája igazgatójává történt kinevezése után lemondott a Dél-Pest Megyei Egyházmegye esperesi tisztségéről, új választásokat írtak ki az egyházmegyében. A választás első fordulójára 2014. július 20-án került sor a szolnoki evangélikus templomban.

Pilis – BLATNICZKY JÁNOS DÁNIEL és BLATNICZKYNÉ HAMMERSBERG-GANCZSTUCKH JÚLIA lelkészeket 2014. október 12-én iktatta be a Dél-Pest Megyei Evangélikus Egyházmegye esperese, Győri Péter Benjámin a pilisi parókusi lelkészi szolgálatba.

Gyón – A korábbi lelkész (László Milán) lemondott megbízatásáról. A parókia felújítása, majd a költözés után szolgálatba állt a megválasztott új lelkész, BALOG ESZTER, aki korábban az orosházi Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium iskolalelkésze volt. Beiktatása 2014. november 30-án volt a gyóni evangélikus templomban.

Péteri – A nyár folyamán gyülekezetünk másik szomszédságában is megürült a lelkészi állás, amelyre pályázatot hirdetett az egyházközség presbitériuma. Hárman jelentkeztek a meghirdetett állásra, akik közül - a gyülekezetben korábban már szolgált - ÓVÁRI PÉTERT választotta meg a 2014. október 19-én a közgyűlés.

Budahegyvidék – 2014. november 21-én tartotta őszi közgyűlését az Északi Evangélikus Egyházkerület, ahol a küldöttek és a tisztségviselők szavazatukkal jóváhagyták azt az egyházmegyei döntést, melynek során a Nyáregyházi Evangélikus Egyházközség 2015. január 1-jétől megszűnik önálló gyülekezetnek lenni. Nyáregyháza a monori gyülekezet leánygyülekezte, Dánszentmiklós az alberti gyülekezet leánygyülekezte, Újlengyel pedig a gyóni gyülekezet fiókgyülekezte lesz, amíg meg nem erősödik annyira, hogy önálló lelkészi állást tudjon fenntartani.

Bukarest – Negyed évszázaddal ezelőtt csodaként emlegették a megdönthetetlennek hitt NICOLAE CEAUȘESCU elkergetését. Egy hónappal a temesvári forradalom kitörésének évfordulója előtt újabb csoda történt. Az evangélikus erdélyi szász KLAUS JOHANNIS fantasztikus hajrával legyőzte az ortodox román VICTOR PONTÁT, és Románia elnöke lett. Megválasztott államfőként egyik első útja a kilencvenharmadik születésnapját ünneplő MIHÁLY volt királyhoz vezetett, aki történetesen a Hohenzollern–Sigmaringen-ház sarja

Magyarország - A közmédia harmadik alkalommal indít gyűjtést, amellyel a Magyar Ökumenikus Segélyszervezetet segíti és támogatja. A JÓNAK LENNI JÓ! elnevezésű kampány csúcspontja december 14-én, Advent 3. vasárnapján lesz. A felajánlott tárgyakat a <http://www.mediaklikk.hu/musor/jonaklennijo/> oldalon lehet megtekinteni és a képek alatt található összegért megvásárolni, illetőleg bizonyos esetekben licitálni.

(Az Ökumenikus Segélyszervezet – alapítását és vezetését tekintve – evangélikus egyházunk segélyszervezetének is tekinthető.)

HITOKTATÁSUNKRÓL

Gyülekezetünk területén a 2014-2015-ös tanévben ismét bővült a hitoktatás. A Kossuth óvoda mellett volt igény a Napsugár (Jászai tér) és a monorierdei Csicsergő óvodában is a kisgyermek hitoktatására. Sok játék és ének mellett ismerkedhetnek meg a gyermekek a bibliai történetekkel. Azok számára, akik időközben értesülnek a lehetőségről, az év folyamán is be lehet kapcsolódni a csoportokba! Monoron mind a négy általános

iskolában és a József Attila Gimnáziumban is van hittanóra kötelező és fakultatív rendszerben. Közel 60 gyermeket oktatunk ebben a tanévben. Az iskolai órákon kívül egyéb lehetőségek is vannak a találkozásra. Ilyen a Játszóház minden hónap harmadik szombatján. Erről a gyerekek mindig írásos meghívót is kapnak. Minden hónap harmadik vasárnapján Családi és Ifjúsági Istentiszteletet tartunk, amin együtt vagyunk szülők, gyerekek. A többi vasárnap 10 órától az istentisztelettel párhuzamosan Gyermekbibliakör van a gyülekezeti teremben. Biztatom a családokat bátran jöjjenek templomba a kisgyermekekkel külön foglalkozunk. Már elkezdtem szervezni a nyári évről hittantábort is amikor elutazunk egy pár napra a gyerekekkel. Minden évben táborral zárjuk le a tanévet, jó hangulatban, sok zenével, sporttal és természetesen mindeközben Istenre figyélssel. Fontosnak tartom, hogy a gyerekek átéljék a közösség örömét és azt, hogy Istennel is lehet vidáman eltölteni egy tábort!

Karácsonyi Játszóház - 2014. December 13. 12:30-15:00 óra
Minden érdeklődőt szeretettel várók!

☺ GYEREKSZÁJ ☺

A gondoskodó

Karácsonykor a nővérem odavezette a betlehemhez a gyerekeit. Mire az egyik kislánya ezt mondta neki: takarjuk be a Kisjézust, mert lerúgta a takarót.

Franciska,
Érd

Jelek

Halottak napja előtt négyéves unokámmal kimentünk a temetőbe. A dédi sírja mellett volt egy elhanyagolt sír, dombja helyén kis gödör, a sírkő ledőlve, gazzal benőve. Unokám alaposan megnézte, azután ellentmondást nem tűrő hangon bejelentette: „Itt valaki feltámadott!”

Ernő,
Budapest

Értelmiségi Szent Család

Legkisebb unokám újságolja, hogy a templomban volt betlehem. Kérdezem tőle: „És kiket láttál?” Mire ő: „Láttam a Kisjézust, Máriát és József... Attilát.”

Miklós,
Budapest

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS

Az elmúlt évekhez hasonlóan ebben az évben is a város főterén a Szent István téren felállított hatalmas adventi koszorú köré gyűlhattünk össze az első adventi gyertya meggyújtása alkalmából.

A katolikus egyház kórusa nyitotta meg az ünnepi együttét, majd Paszternák Tamás római katolikus plébános köszöntötte az egybegyűlteket. Köszöntőjében hálat adott a Teremtőnek, hogy újra együtt lehetünk ezen az alkalmon, hogy újra megérhettük az ideai adventet. Beszédében hangsúlyozta, hogy fontos ebben az időszakban a lélekben

való készülődés a karácsonyra, annak ellenére, hogy sok reklámmal, csillogással, világi dolgokkal igyekeznek elterelni figyelmünket a lényegről, a karácsony igazi lelkét elrabolni tőlünk, de az igaz szívű embertől ezt nem lehet elvenni. A hívők szívünk mélyén valami Krisztusit, valami igazit várnak a karácsonytól. Statisztikai adatok szerint karácsony környékén kevesebb az elhalálozások száma, a karácsonyi várakozásban kevesebben halnak meg, várnak valakit, valamit, várnak valamire: talán arra, hogy valaki jobban szeresse őket, hogy valaki bekopogtasson hozzájuk, meglátogassa őket, kapjanak valami ajándékot, meglátogassa őket a lelkész, akivel imádkozni tudnak. Az ünnepek után azonban újra megszorodnak az elhalálozások, talán azért, mert magányosan kellett tölteniük az ünnepet, mert nem jött el hozzájuk az a szeretet, amit vártak. Adventben nemcsak várjuk, hanem reménykedünk is az ÚR eljövételében. Szívünk mélyén tudjuk, hogy valamire szükségünk van, a hiányt, a magányosságot csak egyvalaki tudja betölteni Jézus Krisztus, a mi Urunk. Arra vágyunk, hogy velünk legyen az Isten, betöltse szívünket, szükségünk van az ő erejére, a jóra, a szeretetre és ezt csak Istentől kaphatjuk meg. Advent az a remény, hogy Jézus Krisztus jön, ha kitarjuk szívünket, velünk és bennünk él, vele és általa lehetünk boldogok. Éljük meg jól az adventet, hogy szívünk tele legyen kincsekkel, ajándékokkal, de legfőképp, a legnagyobb ajándék legyen a miénk: Jézus Krisztus érkezen el hozzánk, tölts be szívünket!

Az evangélikus egyház kórusának műsorát DR. ZSOMBOK LÁSZLÓ városunk polgármesterének köszöntője követte. Beszédében elmondta, hogy az adventi naptár az 1900 évek elején Németországban egy édesanya ötlete alapján született meg, aki türelmetlen gyermekének készítette először ezt a kalendáriumot, mely évek során az adventi várakozás egyik szimbólumává vált. Hangsúlyozta, hogy az advent igazából nem is ünnep, advent a várakozás, a készülődés időszaka az igazi nagy ünnepre, a karácsonyra.

Az adventi koszorú őseit egy német evangélikus lelkész (JOHANN HEINRICH WICHERN) teremtette meg 1838-ban egy hamburgi gyermekotthonban, amely akkor fából készült kocsikerék volt, melyre 23 gyertyát helyezett el, a hatalmas csilláron minden nap újabb gyertyát tűzött a csillárkoszorúba.

Az adventi koszorú négy gyertyája szimbolizálja a hitet, a reményt, az örömet, a szeretetet. A polgármester minden jelenlévőnek szép karácsonyi készülődést kívánt, majd meggyújtotta városi koszorún az első gyertyát.

A közös ünneplést a baptista gyülekezet kórusának, majd a református egyház ifjúsági kórusának előadása zárta.

HÍVJUK ÉS VÁRJUK A KEDVES TESTVÉREKET MINDEN VASÁRNAP 16 ÓRAKOR A KÖVETKEZŐ GYERTYAGYÚJTÁSOKRA ÉS A KÖZÖS KARÁCSONYI ÜNNEPI ISTENTISZTELETEKRE, EGYHÁZI ALKALMAKRA.

A karácsony a szeretet, és advent a várakozás megszentelése. Az a gyerek, aki az első hóesésre vár - jól várakozik, s már várakozása is felér egy hosszú-hosszú hóeséssel. Az, aki hazakészül, már készülődésében otthon van. Az, aki szeretni tudja azt, ami az övé - szabad, és mentes a birtoklás minden görcsétől, kielégíthetetlen éhétől-szomjától. Aki pedig jól várakozik, az időből épp azt váltja meg, ami a leggépiesebb és legelviselhetetlenebb: a hetek, órák percek kattogó, szenttelen vonulását. Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélységes türelem, amely szépségében és jelentésében semmivel se kevesebb annál, amire vár.

Pilinszky János

TRINCSINÉ MÁRTON ZSUZSANNA

ADVENTI IGEHIRDETÉS

SZÉLL BULCSÚ EVANGÉLIKUS LELKÉSZ SZOLGÁLATÁVAL

2014. december 2-án 18 órakor egyházunk gyülekezeti termében gyűltünk össze, hogy igehallgatással, imádsággal, elcsendeséssel lélekben átérezzük advent üzenetét, méltón készüljünk a karácsonyra, Krisztus Urunk születésének, eljövételének ünneplésére.

Istentisztelet elején SELMECZI LAJOS PÉTER lelkész köszöntötte a testvéreket.

Elmondta, hogy életünk hasonlít egy kerékhez, mely bár magában forog, mégis bizonyos távolságokat tud megtenni, a mi életünk is tart valahova, reménységünk szerint ez a cél a mi Megváltó Urunkkal való találkozás. Fontos az adventi elcsendesedés, melynek végén nemcsak a karácsonyhoz, de az Úr Jézus Krisztussal való találkozáshoz juthatunk el.

Együttlétünk folytatásaként elénekeltük EÉ. 131 énekét, majd imádságban kértük Isten áldását, erejét, szent lelkét együttlétünkre.

KEDVES TESTVÉREK!

Legelőször is szeretettel és hálával köszönjük meg mindazok segítségét és támogatását, akik a mai napig örömmel és aktívan részt vettek gyülekezetünk életében és fenntartásában. Köszönjük, hogy szívükön viselték és szívükön viselik mind a mai napig ennek a kis evangélikus közösségnek a sorsát. Köszönjük, hogy vannak, akiknek fontos, hogy jelen legyen Monoron, Monorierdőn, Csévharaszton és Vasadon az evangélikusság a maga szolgálatával. Az ő lelkesedésük nélkül hiábavaló lett volna az ősök munkája. Az évek során az enyészeté lett volna mindaz, amit ők fizikailag vagy lelkileg felépítettek. Vannak azonban olyanok is (felnőttek, családok), akik valamilyen formában evangélikusnak mondják/tartják magukat, de a gyülekezet fenntartásában egyáltalán nem, vagy csak nagyon csekély mértékben vesznek részt. Teljesen igaza van annak, aki azt mondja, hogy a hit nem pénz kérdése, de pénz nélkül nem tud működni a gyülekezet mint szervezet/intézmény. (Gondoljunk csak a világításra, a fűtésre és a közüzemi díjakra.) Sajnos az őszi időszak ismét nehéz anyagi helyzetet teremtett. A gyülekezet bevételei ilyenkor olyan mélypontra kerülnek, amely lehetetlenné teszi az alapvető működés számláinak kifizetését. Megnyugtatóan szeretnénk jelezni, hogy ez nem túl költséges miatt van. Tudjuk, hogy mindenkinek megvan a saját költségvetése. Mégis szeretettel kérjük azokat a testvéreket, akik az idén, illetve az elmúlt években nem, vagy lehetőségeikhez mérten csak csekély mértékben támogatták gyülekezetünket, ugyanakkor fontosnak tartják az evangélikus egyház jelenlétét és szolgálatát lakóhelyükön, támogassák gyülekezetünket. Tudjuk azt is, hogy mostanában sokan egyre nehezebben élnek, ezért nem szoktunk meghatározott összegű támogatást kérni. Mindenki maga ismeri a lehetőségeit. Nem fogunk ezek alapján megítélni senkit ezután sem! Tudatosítani szeretnénk azonban, hogy az itt élő evangélikusokon múlik, hogy lesz-e, marad-e evangélikus gyülekezet Monoron és környékén a jövőben is. Egyházfenntartói járulékokat, adományukat

- ♦ az Alapkőhöz mellékelt csekken,
- ♦ átutalással az OTP Banknál vezetett számlára, melynek száma: 11742056-20051754,
- ♦ személyesen a vasárnapi istentisztelet után vagy hivatali időben (szerdán 16 és 18, pénteken 8 és 10 óra között) fizethetik be.

Isten áldását kívánjuk életükre! Urunk szentelje meg életüket, és ajándékozza meg minden olvasónkat a megszületett – és mai is élő – Megváltó szeretetével örömeivel és békességével!

A Monori Evangélikus Egyházközség nevében:

Selmeczi Lajos Péter lelkész, Kovács Endre felügyelő, Márton László gondnok

Az életben a legjobb dolgokért nem kell fizetni - vagy legalábbis nem sokat. Gyönyörködni a naplementében, virágot szedni a mezőn, majd a csokorral meglepni kedvesünket, csodálni az őszi falevelek színgazdaságát, feltöltődni az istentiszteleten, kéz a kézben sétálni egyet, vagy egyszerűen csak ücsörögni a verandán és tücsökzenét hallgatni - nem kerül semmibe. Együtt nekilátni egy doboz fagyinak, megrendelni a kedvenc pizzánkat, úszni egy nagyot, vagy megnézni egy remek filmet - valójában alig kerül valamibe.

Gary Chapman

IFJÚSÁGI VEZETŐKÉPZÉS - ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

2014. November 14-16. közt egy vezetőképzésen vettem részt Erdély egyik kis falujában, Tenkén. „Légy bátor és vezess!” címmel, a romániai és a magyar CE Szövetség, közös szervezésében, pályázati támogatással valósulhatott meg ez a hétvége. Magyarországról hárman indultunk el, s én alig vártam már az utazást, mert tudtam, hogy különlegesen jó lesz ez az alkalom. A sok barátságos erdélyi magyar testvér, a vendéglátó lelkészcsalád, a többi fiatal mind-mind örömmel és barátságosan fogadtak minket. Mindenki belülről

motiváltan, nyitottan vett részt egész végig, ami igen megkönnyítette a szervezők dolgát, s ami hatalmas lendületet adott az elvégzett munkához.

Négy előadás alkalmával bővíthettük tudásunkat a vezetés biblikus témaköreiben, megtudhattuk, milyen tulajdonságokkal kell rendelkeznie egy jó vezetőnek, felismerhettük melyeket lehet és kell magunkban fejleszteni, és hogy Mózes nagyon jól tette, hogy levette a saruját, amikor kellett. Hogy egy jó vezető Istentől vezetett, és először hallgat, csak aztán nyitja ki a száját, s hogy a gyümölcsseinkről könnyen felismerheti bárki, milyen fák vagyunk...

Számomra rendkívül élvezetes volt, hogy nem csak elméletben beszélgettünk a vezetésről, hanem rengeteg gyakorlati feladatban, játékban is kipróbálhattuk a képességeinket, s ezek után hasznos visszajelzéseket kaphattunk és adhattunk egymásnak. A szeretettel elmondott építő kritika sokunkban nagyon őszinte felismerésekhez, változásokhoz nyitott utat, s számos késő estebe nyúló beszélgetésnek adott kiindulópontot, amiért nagyon hálás vagyok. Bekötött szemmel, egymásba kapaszkodva fát keresni a színes, lehullott őszi levelek közt a parkban; működésképes katapultot építeni egy általam választott és irányított csapattal; az utcán himnuszt írni a hétvégéről, és még sok-sok hasonló - olyan élmények, melyeket teljes beleéléssel, odaadással, lelkesen és bátran csináltunk végig, s amelyeket elmondhatatlanul élveztünk. A közös dicsőítésre is nyílt lehetőség, és számos új éneket tanulhattam, ráadásul egy izgalmas „Vezess Café” nevű, kreatív tapasztalatcserére is sor került, a hangulatos őszi kávéházzá varázsolt előadóteremben. A házban, az udvaron, a szép parkban és az idősek otthonában is voltak programok, s a vasárnapi istentiszteletet természetesen a református templomban hallgattuk meg, házigazdánktól.

Záróalkalmunk egy imaháló „szövése” volt, melyben személyesen imádkoztunk egymásért, ami hiszem, hogy azóta is, a határokon túl is összetart minket - mert egy általam még soha nem tapasztalt módon krisztusi közösséggé váltunk a képzés végére, ami egy nagy kegyelmi ajándék Istentől.

Az ember sosem tudja, mi is az a karácsony, amíg egy idegen országban el nem veszíti.

Ernest Hemingway

Karácsony idején gondoljunk azokra, és imádkozzunk is mindazokért, akiknek nincs, mert nem lehet a Karácsony Jézus születésének ünnepe. Akiket üldöznek nemzetiségükért, bőrszínükért, hitükért, keresztyénségükért. - Urunk, hallgass meg minket!

SZÉLL BULCSÚ lelkész igehirdetése a Zsid 10,35-39 verse alapján hangzott.

„Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van. Mert békességes tűrésre van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet. Mert még vajmi kevés idő, és a ki eljövendő, eljő és nem késik. Az igaz pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem. De mi nem vagyunk meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem hitéi, hogy életet nyerjünk.”

Széll Bulcsú a Kispesti evangélikus gyülekezet volt lelkipásztora jelenleg Gombán él nyugalmazott lelkészként, de ebben az időben is Isten szolgálatában áll, hittan csoportokat vezet, istentiszteletet tart a kis létszámú gombai testvéreknek. Elmondása szerint hinnünk kell abban, hogy csak akkor érünk el eredményeket, ha imádkozunk, Isten hívására válaszolunk. Régi családi emléket felidézve arra biztat bennünket, hogy olvassuk folyamatosan a Bibliát, tudjunk részeket kívülről belőle, amikor olyan helyzetekbe kerülünk, hogy nem tudjuk kézbe venni a bibliát (betegség, munkahelyi elfoglaltság során stb.) nehéz helyzetekben így tudunk erőt meríteni Isten ígéből. A mindennapi reggeli igeolvasás lelki táplálékunk, útmutatásunk, erőnk a napi nehézségek leküzdésében. Sokszor érezzük, hogy nincs erőnk, elesettek, gyengék vagyunk, de az Úr ad vigasztalást, erőt és útmutatást a legnehezebb helyzetekben is. Ebben kell bizakodnunk, ez a mi reménységünk. Adventben is bekapaszkodhatunk a mi Urunkba, előre töltekezzünk fel igéje által, hiszen „*az igaz ember hitből él*”. Akármilyen helyzetben vagyunk, bízhatunk benne, Ő velünk van, megsegít, célhoz vezeti életünket.

Advent arra tanít bennünket, hogy visszajön az Úr. Nem azért reménység, mert hátha visszajön az Úr, hanem bizonyosak lehetünk abban, hogy visszajön, csak most még nem jött el ennek az ideje, ez a biztos dolog a mi keresztyén reménységünk.

Ha minden nap olvassuk az ígét, ha az Úr gyermekei vagyunk az vajon meglátszik-e rajtunk, mert ha nem az nagy baj. Úgy kell élnünk, hogy látszódjék rajtunk, hogy az övéi vagyunk, a nehézségek között is hűségesek vagyunk hozzá. Úgy kell élnünk, hogy készek legyünk az Úr eljövetelére, bármikor is lesz az, ne érjen váratlanul bennünket, mert a hívő ember élete állandó készenlét. Nekünk hívő embereknek vannak kötelességeink, de azt nem kényszerűségből tesszük, hanem örömmel, mert szeretjük az Urat, kedvére akarunk tenni. A keresztyéni élet nem nehéz, mert a hívő megérti, mit jelent a kereszt, a bűneinkből való feloldozás. Ha látszik rajtunk a Jézushoz tartozás, a nem hívő látja ezt az örömet rajtunk. Nem láthatjuk meg az Istent, ha hátat fordítunk neki, csak akkor láthatjuk meg Őt, ha szembe fordulunk vele, keressük Őt. A mi feladunk, hogy látszódjon meg rajtunk Isten szeretete, a hozzá tartozásunk, hogy élő Urunk van, hogy életünket átformálta, vigyázzunk Isten ügyére, és ha tudjuk mások felé sugározni ezt az istenszeretetet, talán az a másik ember is el tud jutni oda, hogy hinni kezd az Úrban. Ez a mi keresztyéni feladatunk, ehhez adjon a Teremtő Úristen erőt és benne bízó, csak ráfigyelő életet!

Istentiszteletünket imádsággal és közös énekkel (EÉ.125) zártuk.

Ne a hóban, csillagokban,
Ne ünnepi foszlós kalácson,
Ne díszített fákon, hanem
A szívekben legyen karácsony!

Szilágyi Domokos

MÁRTON LÁSZLÓ

BESZÁMOLÓ GYŰLEKEZETI HÁZUNK FELÚJÍTÁSÁRÓL

A Bajza utca 2 szám alatt lévő evangélikus Gyülekezeti Ház hajdanán egy zsidó fakereskedő családé volt. 1936-ban került a monori evangélikus gyülekezet tulajdonába. A fellelhető dokumentumok és jegyzőkönyvek arról tanúskodnak, hogy az épület már akkor – a harmincas években – felújításra szorult.

Rövid történeti áttekintés

Évtizedeken keresztül kettős funkciót látott el az „L” alakú építmény. Egy része lelkeszlakásként szolgált, másik része pedig különböző gyülekezeti alkalmaknak, szeretetvendégségeknek adott otthont. Noha a ház helyiségének külső és belső falai nyilván kaptak egy-egy új festést vagy tisztasági meszelést, az épület állaga 1936-tól napjainkig egyre romlott.

A 90-es évek végére az épület szinte lakhatatlanná vált. Az Országos Evangélikus Egyház által nyújtott támogatásból 2003-ban felépült az új lelkeszlakás, megújult a gyülekezeti ház külső utcafrontja. Ez magába foglalta a külső fal újraszigetelését, új ablakok beépítését és a teljes homlokzat megújulását. Szilárd burkolatot kapott a belső udvar egy része. A gyülekezeti tagok közadakozásából elkészült az új kétszárnyú bejárati kapu. Néhány évvel később megújult a mintegy 45 m²-es Gyülekezeti terem, mely egyrészt a különböző gyülekezeti rendezvényeknek (Ádám-kör, Éva-kör, Biblia óra, Ifi összejövetelek, Presbiteri gyűlések stb.) ad helyet, másrészt itt került kialakításra a lelkeszlá iroda is. Viszont az épület többi helyiségének megújulására anyagi fedezet hiányában nem került sor. A tető egy része beszakadt, az épület folytatásában lévő mintegy 15 méternyi gazdasági épület lebontásra szorult. Itt szeretném megemlíteni SZABÓ KÁROLY építési vállalkozó nevét, gyülekezetünk, valamint az előző Presbitériumunk oszlopos tagját, akinek nagyon sokat köszönhetünk Gyülekezeti házunk megújulásáért. Pénzt, időt és fáradságot nem kímélve oroszlánrésze volt a felújítási munkálatokban.

Napjainkban

2004-2009-es években kapott új hajlatbádogozást és új héjazatot a tető egy része. Elbontásra került a hátsó épületrész, helyére termőföld lett feltöltve. A ház hátsó részében új homlokzat épült, itt került kialakításra egy szociális helyiség. A Gyülekezeti ház több más fűtetlen és világítás nélküli, szigeteletlen omladozó vakolatú helyiségeit - mintegy 130 m²-nyi alapterületet – raktározásra használtuk. 2013 őszén a Kormányzat Emberi Erőforrás Minisztériuma a 2014-es évre vonatkozóan egy Versenykiírást tett közzé Gyülekezeti házak felújítására 5 millió forint összegig. Benyújtottunk egy pályázatot, amellyel az elbírálás alapján kaptunk 2.000.000 forint vissza nem térítendő támogatást, melynek felhasználási határideje 2014 április 1- 2015 május 31-ig tart. Felmértük azt, hogy a meglévő négy helyiség milyen funkciókat láthatna el a megújulás során. Ennek tükrében megterveztük azokat a szakipari munkákat, amelyek alapvetően szükségesek, ugyanakkor a bekért árajánlatok alapján fedezi a munkálatokat a kapott 2 millió forint összegű támogatás. Az előszobából nyíló Gyülekezeti terem mellett lévő kisebb helyiségben kerülne kialakításra a lelkeszlá iroda, az emellett lévő tágas helyiség gyülekezetünk ifjúsági tagjainak közösségi szobájaként újulna meg. A szociális helyiség mellett lévő középső szobának egyik felében nyernének továbbra is elhelyezést a gyülekezet különböző tárgyi eszközei, a helyiség másik részében egy kis teakonyhát szeretnénk kialakítani a későbbiekben. A felújítási munkálatok

2014 áprilisában kezdődtek. Először is a helyiségekben lévő bútorokat és egyéb eszközöket kellett a helyiségek közepére összerakni, biztosítani a falakhoz való hozzáférhetőséget a szakemberek számára. Április hónapban 115.000 Ft fizettünk ki a halaszthatatlan épületbádogozás és esőcsatornák felújítási munkálataira. 2014 májusában az elektromos hálózat teljes cseréjére és új hálózat kiépítésére került sor kb. 340.000 Ft értékben. Júniusban a felvizesedett falak utólagos szigetelése történt lemezbeütéssel, melynek díja 570.000 Ft. A meglévő konvektoros gázfűtés korszerűsítéséhez illetve bővítéséhez további 4 db gázkonvektor került beszerzésre kedvezményes áron 271.000 Ft összegben, melyek beépítése után 366.000 Ft került kifizetésre a fűtésszerelő szakember számára. Ezután számot vetettünk mire lehet elegendő a megmaradt mintegy 340.000 Ft. A további munkálatok megkezdéséhez szükség volt az összes helyiség teljes kiürítésére. A fontos iratokat tartalmazó szekrények a gyülekezeti teremben nyertek elhelyezést, az összes többi holmit az udvarra hordtuk ki a bejárattal szemben lévő tető alá. Augusztus közepén a két nagyobb helyiségben lévő - az idők során teljesen szétkorhadt padló és parketta burkolat került felszedésre, melyet azok a gyülekezeti tagok szállítottak el tüzelőnek, akik tevékenyen részt vettek mind az aljzat, mind az ezek ágyazatát képező salak kihordásában. Augusztus végén közel 10 m³ betonaljzat került bedolgozásra ebben a két helyiségben. Szeptemberben a részben az idők során lemállott, részben a villanszerelés és falszigetelés során sérült falak vakolat felújítására került sor. Ezután megtörtént ezek glettelése és a falak alapfestése. Október hónapban felkértünk egy szobafestő szakembert az utcai közösségi szoba falainak glettelésére és kifestésére. Más gyülekezeti tagok segítségével ugyanilyen módon megújultak az iroda falai is. Adományokból új padlóburkolatot is kapott ez a helyiség. Szerettük volna a közösségi szobát is laminált padlóburkolattal ellátni, de a betonaljzat nedvességtartalma ezt az idén nem tette lehetővé. Ezt a munkát tavasszal tervezzük elvégezni, melyet szintén a gyülekezeti tagok adományából az Alapítvány támogat. Október 24-én a gyülekezet egy szűk körének segítségével – amely csupán néhány család tagjára korlátozódik és akikre mindig számítani lehet – visszarámoltuk a helyiségekbe, mind a gyülekezeti teremben lévő szekrényeket, mind kint a szabadban lévő tárgyakat és eszközöket még a rossz idő beállta előtt. Megjegyzem, ugyanazok vettek részt mind az elkorhadt aljzat kihordásában, mind az aljzat betonozásakor. Ezúton szeretnék ezúton is hálás köszönetet mondani Nekik, amiért minden alkalommal odaadó lelkesedéssel teszik mindezt.

A gyülekezeti ház felújítása ezzel még koránt sem ért véget, mert bár az anyagi lehetőségeink sajnos végesek, de hiszem hogy nem minden csak a pénzen múlik, és kellő összefogással tovább építhetjük, szépíthetjük a Gyülekezeti Házunkat, ezáltal a saját gyülekezetünket is. Erre szeretnék megnyerni a jövőben szélesebb rétegeket a gyülekezeti tagjaink közül, hisz oly sok még a tennivaló!

„Eljöttek mindazok a hozzáértő emberek, akik a szentély különféle eszközein dolgoztak, mindenki a maga mesterségében, amiben dolgozni szokott” 2 Mózes 36.4

Ezekkel a gondolatokkal szeretném zárni ezt a sikeres évet. Az Úr áldását kérem a monori evangélikus gyülekezet minden tagjára azok családjára. Kívánok mindenkinek Áldott és meghitt Karácsonyt, egészségben és szeretetben teljes új Esztendőt.

Mindazok, akik szívesen segítenének a későbbiekben a felújításokban közösségi munkával, azok Márton Lászlónál jelezhetik szándékukat és elérhetőségüket.